

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/111/2022
Identifikačné číslo spisu: 4116209679
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2024
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:4116209679.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. L. E., narodeného XX. N. XXXX, P., O.H. XX, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, Bratislava, Vajnorská 20, proti žalovanému D. Š. S., narodenému XX. I. XXXX, P., U. XX, zastúpenému advokátkou JUDr. Evou Matejovovou, Nitra, Hollého 12, o zaplatenie 200 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/184/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2021 č. k. 12Co/135/2020-234, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na úplnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 7c ods. 1, 2, 4, 9 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“). V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 200 eur spolu s úrokom z omeškania z dôvodu, že mesačnú splátku nákladov spojených s užívaním 3-izbového bytu na U. ul. XX v P. pre obdobie 1/2015 neoprávnene nepreúčtoval novému správcovi OSBD Nitra, a to i napriek tomu, že ju on uhradil vo forme zálohovej platby mesiac vopred a SVB ju prijal na svoj účet dňa 19. decembra 2014. Ako vlastník bytu uskutočňoval úhrady za plnenia a úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome v prospech SVB bezhotovostne vždy mesiac vopred k 15. dňu mesiaca. Na základe predloženej sumarizácie analýzy platieb za rok 2014 a sumárnej analýzy platieb za rok 2015 sa dozvedel, že má voči OSBD za 4 mesiace dlžobu 489,50 eura. Z následnej písomnej komunikácie so žalovaným zistil, že uskutočňované platby v danom období boli realizované na účet už zrušeného SVB. Časť ním zaplatených súm bola žalovaným preúčtovaná na novozriadený účet v OSBD a časť mu vrátila banka späť na jeho účet. Všetky svoje záväzky voči novému správcovi vysporiadal aj vrátane toho, že novému správcovi OSBD musel zaplatiť opakovane

preddavok za mesiac január 2015, ktorý pôvodne zaplatil ešte v decembri 2014 na účet SVB.

1.1. Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobca predmetnú platbu uhradil dňa 15. decembra 2014 a SVB ju zaúčtovalo ku dňu 16. decembra 2014. Teda táto platba bola zarátaná ako platba v rámci zálohových platieb v roku 2014. Dodatkom č. 3, ktorý bol schválený na schôdzi dňa 8. júla 2010, bolo rozhodnuté, že platby budú uhrádzané v ten - ktorý kalendárny mesiac. Dňa 11. decembra 2014 sa konala schôdza vlastníkov bytov pod záštitou OSBD a na tejto schôdzi už boli vlastníci informovaní, že platby na rok 2015 je potrebné uhrádzať už na účet OSBD. Žalovaný trval na tom, že nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože správne by mohol byť žalovaným jedine SVB, resp. jeho nástupca OSBD, čo vyplýva zo skutočnosti, že pred likvidáciou spoločenstva vlastníkov bytov bola vyhotovená konečná správa o priebehu likvidácie, v ktorej boli uvedené zostatky na účtoch spoločenstva s tým, že tieto boli prevedené na nového správcu. Zo žiadnych listín nevyplýva, že by spornú sumu on prevzal.

1.2. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie prijal záver, že keďže ide o uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 182/1993 Z. z., kde podľa § 7c ods. 4 predseda zodpovedá za škodu spôsobenú spoločenstvu, vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome alebo tretím osobám porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí, žalovaný bol v predmetnom spore pasívne legitimovaný. Pri posudzovaní zodpovednosti predsedu spoločenstva sa uplatnia všetky základné predpoklady vzniku škody v zmysle všeobecnej právnej úpravy zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný neporušil žiadnu svoju povinnosť a ani neprekročil svoje právomoci ako predseda spoločenstva, a teda neboli preukázané predpoklady zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu zálohových platieb vyplynulo, že žalobcovi pri úhrade platieb do fondu opráv nevznikol žiadny nedoplatok alebo preplatok, čiže ním vykonávané platby za daný mesiac boli aj riadne zaúčtované za bežný mesiac, v ktorom platby vykonal. Z dokladov predložených žalobcom nevyplýva, že by vykonával platby mesiac vopred, v dôsledku, čoho by mu mal vzniknúť preplatok, ktorý zo strany žalovaného nebol správne preúčtovaný a čím by mu žalovaný spôsobil škodu. O povinnosti platiť mesačné úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu bol žalobca oboznámený Výmerom mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu pre rok 2014 zo dňa 28. novembra 2013, ktorý obsahuje presný rozpis mesačnej úhrady, ako aj uvedenie, že určenú výšku mesačnej úhrady je potrebné poukázať najneskôr do 15. dňa každého mesiaca na účet spoločenstva. Úhrady za plnenia boli vlastníci bytov v zmysle Dodatku číslo 3 Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov povinní uhrádzať mesačne vopred, avšak preddavkové platby boli povinní uhrádzať mesačne za bežný mesiac do 15. dňa každého mesiaca do fondu prevádzky údržby a opráv a z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise žiadnym spôsobom nevyplývalo, že žalovaný platby uhrádzané žalobcom do fondu opráv zaúčtoval v rozpore s Dodatkom č. 3 Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 19. júla 2010. Nebolo preukázané, že žalovaný platby uhrádzané žalobcom na základe výmeru mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu zo dňa 28. novembra 2013 riadne nevyúčtoval, že by sporná platba niekde absentovala alebo vystávala a že by žalovaný platby poukázané za daný mesiac nepoužil ako úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu. To nevyplývalo ani z predloženého prehľadu platieb žalobcu za rok 2014. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol a úspešnému žalovanému v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) priznal plnú náhradu trov konania.

2. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

2.1. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti procesného postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie s prihliadnutím na odvolacie námietky vznesené žalobcom. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a obsah celého spisového materiálu, ale vady vytýkané odvolateľom nezistil. Podľa krajského súdu súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaného dokazovania a vec správne právne posúdil s odkazom na relevantné zákonné ustanovenia. Zodpovednosť žalovaného pri výkone funkcie predsedu spoločenstva súd prvej inštancie správne posudzoval v zmysle ustanovení osobitného predpisu - zákona č. 182/1993 Z. z. - a aj v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

2.2. Krajský súd uviedol, že pri zodpovednosti založenej zákonom č. 182/1993 Z. z. sa uplatňujú základné predpoklady vzniku za škody v zmysle všeobecnej právnej úpravy podľa Občianskeho

zákonníka. Zákon vyžaduje splnenie troch predpokladov v občianskoprávnom zodpovednostnom vzťahu, a to existencia protiprávneho úkonu, t. j. porušenie právnej povinnosti, existencia škody a kauzálny nexus, teda príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom (porušením povinnosti) a vznikom škody. V predmetnej veci sa za porušenie právnej povinnosti považuje porušenie povinností predsedu spoločenstva alebo prekročenie jeho právomoci, ktoré mu vyplývajú zo zákona č. 182/1993 Z. z. alebo aj z iných právnych predpisov vzťahujúcich sa na správu domu, resp. zmluvu o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov alebo stanov spoločenstva. Medzi ďalšie jeho povinnosti patria vykonávanie správy majetku vlastníkov, sledovanie úhrad za plnenia, vykonávanie bankových operácií, zabezpečenie údržby a opráv spoločných častí a zariadení v dome, zabezpečenia revízných správ atď.

2.3. V predmetnej veci krajský súd dospel k záveru, že bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý ustálil, že nemožno vyhovieť danej žalobe s ohľadom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom v časti preukázania nesprávneho zaúčtovania preddavkovej platby z decembra 2014. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivé rozhodnutie pre žalobcu, t. j. zamietnutie podanej žaloby. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že predmetom sporu je zaplatenie náhrady škody vo výške 200 eur, ktorú mal podľa žalobcu spôsobiť žalovaný ako vtedajší predseda SVB v zmysle § 7c ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. porušením svojich povinností alebo prekročením svojich právomocí tým, že žalobca poukázal na účet SVB preddavkovú platbu dňa 15. decembra 2014, ktorá nebola ako zálohová platba za mesiac január 2015 preúčtovaná žalovaným na nové spoločenstvo OSBD, čo malo za následok, že uhradenú platbu ako preddavok na mesiac január 2015 musel ešte raz uhradiť a to už na nové spoločenstvo OSBD, čím vlastne za mesiac január 2015 vykonal dve úhrady. Keďže žalovaný preddavkovú platbu ním uhradenú dňa 15. decembra 2014 nepreviedol na účet nového správcu vznikla žalobcovi škoda, ktorej sa žalobou domáhal, lebo podľa neho predmetná platba nebola nikde zaúčtovaná zavinením žalovaného a ten teda zodpovedá za takto jemu vzniknutú škodu.

2.4. V predmetnom konaní žalobca pred súdom prvej inštancie nárok uplatnený podanou žalobou založil na tom právnom základe, že žalovaný porušil svoju povinnosť preúčtovať preddavkovú platbu uhradenú v decembri 2014 za január 2015 na účet novozrieknutého správcu OSBD, čím žalobcovi vznikla škoda vo výške 200 eur z toho dôvodu, že túto preddavkovú platbu za január 2015 musel duplicitne uhradiť novému OSBD, pričom mal za to, že túto platbu riadne uhradil ako preddavkovú platbu v mesiaci december 2014 na účet SVB. Žalobca súčasne tvrdil, že všetky preddavkové platby, a to úhrady za plnenia i úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome uskutočňoval v prospech SVB bezhotovostne na základe bankového príkazu vždy vopred k 15. dňu mesiaca. Duplicitne teda zaplatil preddavkovú platbu za január 2015, preto žiadal od žalovaného náhradu škody, ktorú mu spôsobil nepreúčtovaním predmetnej platby.

2.5. Pri takýchto skutkových tvrdeniach však bolo povinnosťou žalobcu pred súdom prvej inštancie označiť a predložiť relevantné listinné dôkazy na preukázanie jednak jeho vzťahu ako vlastníka bytu ku SVB a OSBD, preukázanie uhradenia preddavkovej platby v decembri 2014 za január 2015 na účet SVB, preukázanie vzniku škody vo výške 200 eur duplicitným uhradením preddavkovej platby za január 2015 a preukázanie porušenia povinnosti žalovaným ako predsedom spoločenstva spočívajúcej v nesprávnom zaúčtovaní spornej platby, čoho dôsledkom mal byť vznik škody vo výške 200 eur (kauzálny nexus medzi vznikom škody vo výške 200 eur a porušením povinnosti žalovaným preúčtovať platbu z decembra 2014 na účet OSBD ako platby za január 2015). Žalobca bol povinný uvedené skutočnosti dokázať tak, aby súd mohol detailne preskúmať ich pravdivosť. Problematickým v spore bolo preukázanie skutočnosti, že preddavková platba uhradená v decembri 2014 bola preddavkovou platbou za január 2015. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca predložil výpis z bankového účtu za mesiac december 2014, avšak ten nemožno bez ďalších dôkazov považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci, že preddavková platba uhradená v decembri 2014 bola preddavkovou platbou za január 2015. Výpis z bankového účtu preukazuje len uhradenie sumy 200 eur na účet bývalého SVB, avšak nie to, o ktorý mesačný preddavok v skutočnosti šlo. Na podporenie preukázania skutočnosti, že platba uhradená v decembri 2014 bola preddavkovou platbou na január 2015 žalobca tvrdil, že všetky preddavkové platby za byt uhrádzal s predstihom mesačne vopred. Uvedené malo podporiť i preukázanie porušenia povinnosti žalovaného previesť preddavkovú platbu z decembra 2014 na január 2015 na účet OSBD. Dôkazné bremeno preukázania týchto skutočností spočívalo na žalobcovi. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k tomu, že žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože na základe ním predložených dôkazov nebolo možné zistiť, či žalobca skutočne uhrádzal preddavkové

platby mesiac vopred, a teda i platba za január 2015 bola uhradená mesačne vopred, alebo sa len domnieval, že ich mesiac vopred uhradza, no v skutočnosti preddavkové platby uhrádzal v tom - ktorom mesiaci, v rámci ktorého boli aj zaúčtované.

2.6. Podľa krajského súdu nepostačovalo totiž len tvrdiť, že od momentu kúpy bytu na U. ulici v P. v roku 1997 uhrádzal preddavkové platby mesačne vopred na účet SVB až do roku 2015, ale toto tvrdenie bolo potrebné príslušnými listinnými dôkazmi hodnoverne preukázať. Prehlásenie M. J. Y., ktoré k odvolaniu pripojil žalobca, preukazuje len skutočnosť, že od roku 1997 vlastníci bytov na U. ulici v P. platili mesačne preddavky vopred, no nešpecifikuje to, ako vlastníci bytov hradili preddavkové platby po prijatí Dodatku č. 3.

2.7. Hoci žalobca poukazoval na skutočnosť, že v júli 2010 došlo k prijatiu Dodatku č. 3, v ktorom sa vlastníci bytov dohodli, že úhrady za plnenia budú uhrádzať mesačne vopred a úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v tom - ktorom mesiaci do 15. dňa (teda nie s mesačným predstihom), ale on ako vlastník pokračoval v uhrádzaní preddavkových platieb (aj za plnenia aj do fondu) mesačne vopred, uvedené tvrdenie vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané.

2.8. Keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno v časti preukázania uhrádzania preddavkových platieb v mesačnom predstihu, nemohlo ani dôjsť k preklopeniu dôkazného bremena na žalovaného v časti preukázania, v ktorý mesiac žalobca neuskutočnil preddavkovú platbu tak, aby došlo k dorovnaní platieb po zmene Dodatkom č. 3.

2.9. Podľa krajského súdu žalobca by neunesol dôkazné bremeno ani v prípade, ak by súd pripojil ako dôkaz spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/2/2005, ktorý podľa tvrdenia žalobcu mal preukazovať, že vykonával úhrady od vzniku SVB mesačne vopred. Je to tak z dôvodu, že došlo k podpisu novej Zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 5. júna 2008 a súčasne aj k prijatiu Dodatku č. 3 k tejto zmluve zo dňa 19. júla 2010, ktoré menili spôsob a termín platenia preddavkových platieb (úhrad) za plnenie a do fondu prevádzky, údržby a opráv. Žalovaný nepopieral, že do prijatia Dodatku č. 3 zo dňa 19. júla 2010 žalobca uhrádzal preddavkové platby mesačne vopred, čo znamená, že táto skutočnosť bola v konaní nesporná. Vykonanie dôkazu pripojením spisu sp. zn. 19C/2/2005 bolo preto v danej veci bezpredmetné a nadbytočné, a tak súd prvej inštancie správne tento dôkaz nevykonal. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentom žalobcu prezentovaným v odvolaní, že kontinuálne platil mesačné preddavky bez prerušenia, a až do času ukončenia funkcie žalovaného vykonával platby mesačne vopred. Nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by to potvrdil a ani z ním predložených Účtovných dokladov zálohových platieb vlastníka za roky 2008 až 2014 kontinuálne platenie preddavkových platieb bez prerušenia nevyplýva. Z doložených dokladov nie je zrejmé, či dátumy uvedené pri jednotlivých mesačných platbách sú dátumy ich uhradenia žalobcom alebo dátumy, ku ktorým boli zaúčtované, a teda nemožno na ich základe konštatovať, že preddavkové platby boli skutočne uhrádzané bez prerušenia mesačne vopred.

2.10. Podľa krajského súdu tak súd prvej inštancie teda urobil správny záver, že nie je relevantné tvrdenie žalobcu o úhrade platby za mesiac január 2015 prevodom vykonaným v decembri 2014, a teda, že došlo k duplicitnému uhradeniu preddavkovej platby za január 2015. Pri neunesení dôkazného bremena žalobcom v časti preukázania uhrádzania preddavkových platieb mesačne vopred a preukázania uhradenia preddavkovej platby v decembri 2014 na január 2015, nebolo možné konštatovať porušenie povinností žalovaného spočívajúcej v nesprávnom zaúčtovaní uvedenej preddavkovej platby. Navyše z dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že za rok 2014 žalobca uhradil 12 mesačných platieb vo výške 200 eur, pričom týchto 12 platieb bolo i v tom istom roku 2014 žalovaným zaúčtovaných. Žalobca tiež nepreukázal, že niektorá platba nefigurovala vo vyúčtovaniach nákladov za roky 2010 až 2014. Neunesol tak dôkazné bremeno ani v časti preukázania porušenia zákonnej povinnosti žalovaného previesť platbu z decembra 2014 na účet OSBD ako preddavkovú platbu za január 2015. Aj keď žalobca poukazoval na niekoľko porušení povinností žalovaným ako predsedom SVB, v tomto konaní to bolo irelevantné, pretože rozhodnutie o žalobe mohlo byť opreté len na dôkazoch spočívajúcich v zlom zaúčtovaní preddavkovej platby uhradenej v decembri 2014, pretože od tejto povinnosti žalovaného žalobca odvodzoval vznik škody vo výške 200 eur. Iné porušenia povinností žalovaným, na ktoré poukazoval žalobca, boli v konaní právne bezvýznamné; absentovala by príčinná súvislosť medzi vznikom škody vo výške 200 eur a porušením povinnosti žalovaným, ktorá je jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu žalobcom v odvolaní namietané porušenie povinnosti žalovaným spočívajúce v tom, že predseda SVB mal k 31. decembru 2014 previesť zostatky majetku

vlastníkov na účtoch v banke na nový účet zriadený novým správcom, čo v tomto termíne neurobil, či porušenie povinnosti pri schvaľovaní výšky mesačných úhrad za plnenia za správu a príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, či zhotovenie konečnej správy o priebehu likvidácie dňa 23. novembra 2015, súd neskúmal, pretože tieto údajné porušenia povinností žalovaným neboli predmetom tohto sporu a nesúviseli s ním.

2.11. Odvolací súd poznamenal, že zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu musia byť súčasne (kumulatívne) naplnené, pričom nedostatok čo i len jedného z nich spôsobuje nedôvodnosť uplatneného nároku. Tieto predpoklady musia byť pred súdom riadne preukázané a dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, ktorý uvedené skutočnosti ohľadne porušenia právnej povinnosti, existencie škody a ich príčinnej súvislosti pred súdom tvrdí. Žalobca v tomto spore uvedené podmienky vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu nepreukázal, preto súd prvej inštancie správne jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.12. S ohľadom na všetko vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov vynaložených v tomto štádiu konania v celom rozsahu.

3. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie. Ako dovolacie dôvody označil dovolacie dôvody s poukazom na § 420 písm. f) CSP. Namietal, že prvostupňový a ani odvolací súd nevykonali ním navrhnutý dôkaz a to pripojenie spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19C/5/2005, ktorý oba súdy nehodnotili, čo malo za následok odňatie možnosti konať pred súdom. Navrhol rozhodnutia oboch súdov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

4. K uvedenému dovolaniu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, pričom uviedol, že žalobca v kalendárnom roku 2014, v ktorom malo dôjsť ku škode zaplatil 12 platieb po 200 eur, t. j. 2.400 eur, ktoré boli predmetom ročného zúčtovania preddavkov. Žalobca v žiadnych rokoch od prijatia dodatku č. 3 k zmluve o SVB zo dňa 19. júla 2010 neuhradil v žiadnom z týchto rokov preddavkovú platbu 13x, v tom - ktorom kalendárnom roku. Podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadom vzniku škody, nakoľko v konaní nepredložil žiaden dôkaz, že by zaplatil duplicitne preddavkovú platbu. Navrhol dovolanie zamietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť z nasl. dôvodov:

5.1. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. Pritom podľa § 440 CSP je dovolací súd dovolacími dôvodmi viazaný.

5.2. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

5.3. Dovolateľ v prejednávanej veci uplatňoval dovolacie dôvody s poukazom na § 420 písm. f) CSP.

5.4. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP je teda nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1) nesprávny procesný postup súdu, 2) tento nesprávny

procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.5. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) patrí napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerat' do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk a iné.

5.6. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania len v tom prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia práva sporovej strany na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

5.7. Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo strany konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatneným nárokom a obranou proti takému uplatneniu. Pritom všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany konania na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces. (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 204/04).

5.8. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Ústavný súd v zmysle svojej judikatúry považuje za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej, alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (napr. sp. zn. IV. ÚS 150/03, sp. zn. I. ÚS 301/06).

5.9. V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že judikatúra síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03-30).

6. Nie je porušením práva na spravodlivý proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov, skutkových tvrdení strán, ako aj iný právny názor súdu na dôvodnosť uplatneného nároku ako aj nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov. Věcná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

6.1. V rámci dovolacieho dôvodu dovolateľ podľa § 420 písm. f) CSP namietal, že prvostupňový a ani

odvolací súd nevykonával navrhnutý dôkaz pripojením spisu sp. zn. 19C/2/2005 vedenom na Okresnom súde Nitra.

6.2. Z dôvodu dovolacej námietky žalobcu v zmysle § 420 písm. f) CSP, a to nevykonania navrhnutého dôkazu a z toho prameniaceho nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd podrobil rozhodnutie odvolacieho súdu prieskumu, pričom nezistil, že by rozsudok odvolacieho súdu trpel nedostatkom jeho odôvodnenia. Z rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie je v úplnosti zrejmé, prečo a z akých dôvodov nebolo žalobe žalobcu vyhovené a prečo nebol pripojený spis sp. zn. 19C/2/2005 vedenom na Okresnom súde Nitra. Z bodu 26. rozsudku odvolacieho súdu vyplynulo, že odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie, v ďalšom na ne poukázal, pričom sa vyjadril k odvolacím námietkam odvolateľa. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd dostatočným spôsobom vysporiadal s odvolacími námietkami uvedenými v podanom odvolaní a odôvodnenie jeho rozhodnutia malo náležitosti v zmysle § 393 CSP. Odvolací súd podal odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa skutkového a právneho posúdenia veci, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ako posudzoval žalobcom uplatnený nárok.

6.3. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorého je zrejmé, čoho sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 200 eur spolu s úrokom z omeškania z dôvodu, že mesačnú splátku nákladov spojených s užívaním 3-izbového bytu na U. ul. XX v P. pre obdobie 1/2015 neoprávnene nepreúčtoval novému správcovi OSBD Nitra, a to i napriek tomu, že ju on uhradil vo forme zálohovej platby mesiac vopred a SVB ju prijal na svoj účet dňa 19. decembra 2014. Ako vlastník bytu uskutočňoval úhrady za plnenia a úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv v dome v prospech SVB bezhotovostne vždy mesiac vopred k 15. dňu mesiaca. Sám žalobca však neunesol dôkazné bremeno o tom, že skutočne po prijatí dodatku č. 3 platil preddavkovo platby nákladov spojených s užívaním bytu.

6.4. Z uvedeného je jednoznačne podľa dovolacieho súdu zrejmé, o akých nárokoch žalobcu súd prvej inštancie a aj odvolací súd rozhodovali. Ďalšie podrobné zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu sa nachádza v jeho odôvodnení v bodoch 21. až 26. rozsudku. Podľa tohto odôvodnenia žalobca neprekázal dôvodnosť uplatnenej škody, ktoré mu mali v súvislosti s nesprávnym zaúčtovaním preddavkov vzniknúť a jeho všeobecné tvrdenia v tomto smere tak zostali v konaní dôkazne nepodložené s odkazom na už vyššie podrobné zdôvodnenie odvolacieho súdu.

6.5. Podľa dovolacieho súdu sa odvolací súd dôsledne vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu.

7. K prípadnej dovolateľovej nespokojnosti s tým, ako súdy postupovali v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie a tiež ako vyhodnotili niektoré dôkazy alebo nevykonali niektorý dôkaz, vec prejednávajúci senát dovolacieho súdu pripomína, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého z dôkazov (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Súčasná právna úprava na takomto názore zotrvala (v súvislosti s tým pozri 2Cdo/159/2017, 3Cdo/59/2017, 5Cdo/47/2017, 7Cdo/42/2017, 9Cdo/86/2020, 9Cdo/170/2020).

8. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné postupom podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

9. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd postupom podľa § 451 ods. 3 CSP.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.